

ikke for mit Vedkommende være med til et saa radikalt Skridt. Jeg vilde finde det i højeste Grad beklageligt, om man vovede at gøre dette. Jeg mener ikke, at den Tilstand, vi have nu, ikke kan forbedres. Der er maaske adskilligt, som kan rettes i de Bestemmelser, som findes i Lovgivningen, altsaa særlig i Loven af 1874, §§ 3—8. Der kan vel ogsaa rettes adskilligt i de Regulativer, som ere udstedte i Henhold til denne Lov, det er jo en hel anden Ting; men, som sagt, det er der ingen Anledning til at komme ind paa her. At gaa ganske bort fra Statskontrol og springe ud i det tomme Rum ved at give los paa Utugtserhvervet kan jeg imidlertid ikke være med til. Det er bekendt, at man i Norge har gjort dette Spring, har gjort denne bratte Overgang i 1888. Man havde i Norge før den Tid en Statskontrol med Utugtserhvervet, der imidlertid nærmest eller udelukkende hvilede paa Politiforskrifter. Derfor kunde man i Norge godt gaa bort derfra uden at sætte Lovgivningsmaskineriet i Bevægelse. Det skete ved en administrativ Befaling, og fra 1888 har man i Norge ikke haft statskontrolleret Prostitution. Prostitutionen har været frit stillet, har været, vel forstaaet, en lovlig Næringsvej. Naar der saa spørges, om man har været tilfreds i Norge med denne Tilstand, maa Svaret efter alt, hvad der foreligger, blive et afgjort Nej. Det er blevet erkendt paa forskellig Maade, at man herved er kommen ind i en Tilstand, der ikke paa nogen Maade er tilfredsstillende. Der er dem i Norge, der endnu mene, at man bør holde paa, at Staten ikke skal kontrollere Utugtserhvervet, men deres Tal er langt større, som længes efter, at man kommer tilbage til den ældre Tilstand, i alt Fald kommer tilbage til Statskontrol, om end maaske under andre Former. I saa Henseende skal jeg særlig henvise til en Diskussion, der fandt Sted i det norske medicinske Selskab i Efteraaret 1898, en Diskussion, hvorom der er afgivet en Beretning, som det i det hele taget er meget interessant at læse. Denne Diskussion sluttede med Vedtagelsen af en Resolution, som jeg maaske med den ærede Formands Tilslutning maa opløse. Den lyder saaledes: „Under Henvisning til den i Selskabet førte Diskussion fastholder det norske medicinske Selskab den i sin Resolution af 1893 udtalte Mening, at præventiv Kontrol af prostituerede Kvinder er nødvendig i Samfundets Interesse for at indskrænke den forøgede Udbredelse af venerisk Syg-

dom.“ Denne Resolution blev vedtaget med 93 Stemmer mod 6. Nu er man imidlertid ganske vist i Norge ikke kommen tilbage til den præventive Kontrol, men man er i alt Fald paa Veje til at gøre et meget væsentligt Skridt bort fra den lovløse Tilstand, kan man godt sige, hvori man deroppe befinder sig i Prostitutionssagen. Der er nemlig i denne Samling for Odelstinget fremsat et Forslag, som er udarbejdet af en Kommission, i hvilken navnlig en af de varmeste Forkæmpere for den ikke statskontrollerede Prostitution, altsaa en af de ivrigste Modkæmpere mod Statskontrollen, har haft Sæde, og dette Lovudkast skal jeg tillade mig at omtale med et Par Ord. Dette Udkast gaar ikke til en præventiv Kontrol i Ordets egentlige Forstand, men det søger ved forskellige Bestemmelser at komme bort fra den nuværende Tilstand, og jeg kan ikke se andet, end at det nærmer sig væsentlig hen imod, hvad man har forladt i 1888. Dette Forslag indeholder for det første en Bestemmelse om, at ikke alene alle, der skulle afsone Straf, skulle underkastes Lægeundersøgelse og ganske særlig ogsaa Lægeundersøgelse med Hensyn til veneriske Sygdomme, men at en lignende Undersøgelse ogsaa skal finde Sted over for den, der tages i Forvaring, det vil altsaa sige sættes under Anholdelse. Dette gælder for Kristiania — thi det er naturligvis der som her, at det er i Hovedstaden, man særlig faar Brug for disse Bestemmelser — og det synes at spille en stor Rolle for Kristiania, fordi der der i Aarets Løb anholdes en stor Mængde Personer for Drukkenkab. Det opgives i Motiverne, at der i det sidste Aar er anholdt omtrent 700 Kvinder for Drukkenkab, og man mener, at disse Kvinder saa godt som alle hørte til Prostitutionen, have drevet Utugt som Erhverv i større eller mindre Grad. Af disse er omtrent Halvdelen bleven anholdt een Gang i Aarets Løb, den anden Halvdel fra 2 til 25 Gange. Nu har man altsaa den Forventning, at man gennem denne Bestemmelse om at underkaste alle anholdte en Lægeundersøgelse vil kunne faa en Lægeundersøgelse af de prostituerede Kvinder i alt Fald i begrænset Omfang. — Dernæst indeholder Lovforslaget den Bestemmelse, at der kan foretages Lægeundersøgelse af saadanne Personer, der for Formanden for Sundhedskommissionen — thi denne Sag er i Norge henlagt til Sundhedskommissionen — „opgives at lide af eller at have overført venerisk Smitte eller at have staaet i et saadant Forhold til nogen venerisk syg, at Smitteoverførelsen er over-